

ver: „Alt i alt gør han i denne Periode saa gode Fremskridt, som man vel overhovedet kunde forlange“. Overlæge Strandgaard skriver følgende i sin Bog om Lungetuberkulosens hygiejniske Behandling: „I de senere Aar har grundige Undersøgelser (bl. a. herhjemme af Hindhede) gjort det sandsynligt, at Mennesket til sin Ernæring kan nøjes med 50—60 g Æggehvide“. Han gør opmærksom paa, at naar man vil leve kraftigt, skal man efter hans Mening ikke spise to Portioner Eftermad og en Portion Formad, men omvendt, som Landbefolkningen har gjort gennem Aarhundreder. Han siger yderligere følgende: Det bør hedde „Kartofler med Bøf“, ikke „Bøf med Kartofler“. Det er en Sanatorielæge, en Tuberkuloselæge, som siger dette, og han tilføjer med fuld Ret: Hvilken Betydning har det ikke, at den fattige Tuberkulosepatient ikke gaar inde paa Sanatorierne og faar den fejlagtige Opfattelse, at en Betingelse for, at han kan klare sig, naar han kommer hjem, er, at han skal have en Kost, han ikke har Raad til at skaffe sig, nemlig de dyre Æggehvidestoffer i Kødet. Det har stor Betydning, ikke blot videnskabeligt, men først og fremmest praktisk, at de fattige Tuberkulosepatienter bliver klare over, at den Overernæring, som til en vis Grad er nødvendig for dem, kan de lige saa godt opretholde paa de billigere, væsentlig Fedt- og kulhydratholdige Næringsstoffer som paa de dyre Æggehvidestoffer. Jeg skal nævne Overlæge Isager, Ry, ligeledes en Mand, der har et godt Navn, og jeg skal ogsaa af ham citere nogle Ord — jeg synes, der kan være Grund til det, for der har ikke været talt om denne Sag her inde i de 4 Aar, der er gaaede, siden Bevillingen til Dr. Hindhede blev givet. Han skriver i Andersbladet: „Allerede nu kan man dog sige, at de Teorier, som Hindhede i en halv Snes Aar har forfægtet, stadig underbygges med et fastere og fastere Grundlag. Det er Brødet, Mel- og Grynretterne og ikke mindst Kartoflerne, der sammen med Fedtstofferne skal udgøre den daglige Kost, og det er en Kost, som ikke saa let fører til den saa skæbnesvangre Overernæring. Det er en Lære, som det var at ønske maatte modtages af aabne Øren, den har Ærinde til alle Samfundslag“. Og der findes mange andre Læger ude i Landet, f. Eks. Professor Tage Hansen i Aarhus, der ser paa disse Ting paa samme Maade. Det kan altsaa være en Trøst for Dr. Hindhede, at han ikke kunnet vinde Anklang og

slaa igennem hos de ledende Videnskabsmænd herinde paa Bjerget, har han i alt Fald vundet Anerkendelse hos mange, der efter min Mening har lige saa megen Competence til at dømme om hans Arbejde netop i Kraft af deres Stilling paa vore Tuberkulosesanatorier.

Men der er en anden praktisk Erfaring, man kan anføre. Jeg har faaet Lov til her at nævne, at den næste Beretning fra Dr. Hindhedes Laboratorium vil omfatte en Undersøgelse af den danske Landbefolknings Kost, fynske og jyske Arbejder- og Haandværkerfamiliers Kost, og her mener Dr. Hindhede, hvad der for Resten ganske falder sammen med, hvad der allerede tidligere er fremkommet ved Undersøgelser af Dr. Heiberg, at man kan godtgøre, at den danske Landbostand gennemgaaende ikke tilnærmelsesvis faar saa stort et dagligt Æggehvidekvantum som det, der kræves i Henhold til de Autoriteter, man i Øjeblikket følger, de tyske Autoriteter, at den danske Landbostand i Virkeligheden gennemsnitlig ikke faar mere end knap $\frac{2}{3}$ af det Æggehvidekvantum, som Voit og Rubner krævede som absolut nødvendigt til Sundhedens Bevarelse. Det er altsaa Oplysninger, vi i en forholdsvis nær Fremtid kan vente fra Hindhedes Laboratorium.

Naar jeg nævner dette, er det af den Grund, at i den Betænkning over en eventuel Ændring af Bospisningsreglementet i de danske Straffeanstalter, som den nysudnævnte Professor i Hygiejne, Professor Erlandsen, har udarbejdet, og som jeg antager, det er paatænkt at lægge til Grund for det nye Bospisningsreglement, viser det sig, at Professor Erlandsen i alt væsentligt endnu staar paa det Voit—Rubnerske Standpunkt, endnu stadig hævder, at det er nødvendigt at faa et langt større Kvantum Æggehvide, end der efter Hindhedes Undersøgelser har vist sig nødvendigt. Jeg har gennemgaaet denne Betænkning, og jeg kan ikke se bedre, end at det vilde være overordentlig beklageligt, hvis den virkelig skulde kunne afgive Grundlag for et Bospisningsreglement med stærkere Krav i Retning af Æggehvidestof, end hvad der synes rimeligt efter Hindhedes Opfattelse. Professor Erlandsen indrømmer, at det har vist sig herhjemme, at naar Sygeligheden er steget i et Fængsel, har det som Regel ikke haft noget med Kosten at gøre. Der var f. Eks. en Periode, hvor Sygeligheden steg voldsomt ude paa Christianshavns Kvindefængsel, men det viste sig, at Grunden i Virkeligheden